

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-4C/199/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112217083
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1112217083.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: Spoločenstvo GAJOBYT, Gajova 11, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 772 722, zastúpeného Advokátska kancelária Nagy&Zachveja s. r. o. so sídlom Štúrova 11, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 868 272, proti žalovanej: B.. K. R., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX R. - E. G., zastúpenej JUDr. Ľudomírom Volochoom, advokátom, Robotnícka 9, 831 03 Bratislava 3, o zaplatenie 219,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 31.05.2012, v znení jej zmeny pripustenej Uznesením Okresného súdu Bratislava I vyhláseným na pojednávaní dňa 11.11.2013 (č. I. 72), domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 324,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 324,07 eur od 31.12.2011 do zaplatenia, a nahradiť mu trovy konania, titulom nedoplatku za vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu a poplatku do fondu opráv a údržby za obdobie do konca roku 2010 za byt č. X na 2. poschodí v R.-R. bytového domu na I. Z. H. R. - E. G., orientačné číslo XX, súpisné číslo XXXX, LV č. XXXX a XXXX, ktorého je žalovaná vlastníčkou.

2. Súd žalobe (návrhu na vydanie platobného rozkazu) vyhovel vydaním Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava I č. k. 4Ro/47/2012-13 zo dňa 19.07.2012, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s vecným odôvodnením.

3. V odpore proti platobnému rozkazu vyjadrila žalovaná nesúhlas s nárokom žalobcu uplatneným v žalobe. S poukazom na zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len "zákon č. 182/1993 Z. z.") uviedla, že spolu s viacerými spoluvlastníkmi bytového domu nadobudli presvedčenie, že vedenie účtovníctva a samotné rozpočítavanie nákladov nie je realizované správne. Namietla, že vyúčtovanie za roky 2008 a 2009, ktoré jej bolo doručené dňa 17.05.2011, obsahovalo nepravdivé údaje o skutočných nákladoch a s tým súvisiacich preplatkoch. Podľa názoru žalovanej, žalobca účtoval spotrebu tepla a teplej vody v rozpore s Vyhláškou č. 630/2009 Z. z., kedy nadmernú hodnotu spotreby tepla určil v kWh a nie v GJ, čo podstatne skreslilo cenu tepla v neprospech žalovanej. Podľa týchto podkladov mal žalovanej najskôr vzniknúť nedoplatok za rok 2008 vo výške 1.121,33 eur a za rok 2009 vo výške 484,36 eur. V neskoršom vyúčtovaní zálohových platieb mal žalovanej vzniknúť nedoplatok za rok 2008 vo výške 509,40 eur, za rok 2009 preplatok vo výške 128,45 eur a za rok 2010

preplatok vo výške 52,31 eur. Dňa 26.05.2011 žalovaná odovzdala žalobcovi reklamáciu vyúčtovania zálohových platieb za rok 2008 a 2009. Na základe uvedeného žalovaná žiadala žalobu zamietnuť v plnom rozsahu.

4. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 11.11.2013 navrhol zmenu žaloby, ktorá bola pripustená Uznesením Okresného súdu Bratislava I vyhláseným na pojednávaní dňa 11.11.2013 (č. I. 72), tak, že žalovaná je povinná uhradiť nedoplatok 324,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 31.12.2011 do zaplatenia, a nahradiť trovy konania.

5. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-405 zo dňa 28.03.2019 v znení Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-513 zo dňa 21.02.2020 a Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-523 zo dňa 15.05.2020, ktorým: 1. konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 104,14 eur zastavil (prvý výrok enunčiátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 405, ktorý nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2019 v spojení s opravným uznesením č. I. 513 a opravným uznesením č. I. 523), 2. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 219,93 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 324,07 eur od 31.12.2011 do 23.01.2014, s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 219,93 eur od 24.01.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia (druhý výrok enunčiátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 405 v znení opravného uznesenia č. I. 513 a opravného uznesenia č. I. 523, ktorý bol napadnutý odvolaním žalovanej), 3. vo zvyšku žalobu zamietol (tretí výrok enunčiátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 405, ktorý nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2019 v spojení s opravným uznesením č. I. 513 a opravným uznesením č. I. 523), 4. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (štvrtý výrok enunčiátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 405 v znení opravného uznesenia č. I. 513 a opravného uznesenia č. I. 523, ktorý bol napadnutý odvolaním žalovanej). Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázaný nasledovný skutkový stav: Podľa prehľadu preplatiek a nedoplatkov založených na č. I. 2 spisu považoval za zrejmé, že nedoplatok na byte žalovanej je vo výške 324,07 eur, a to spolu za roky 2006, 2007, 2008 a 2010. Podľa vyúčtovania zálohových platieb za služby spojené s užívaním dotknutého bytu od 01.01.2010 do 31.12.2010 vznikol preplatok vo výške 52,31 eur, za obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2009 preplatok vo výške 128,45 eur a za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008 nedoplatok vo výške 509,40 eur, za rok 2007 preplatok vo výške 4,58 eur. Z listu zo dňa 06.12.2010 mal preukázané, že sa žalovaná domáhala, aby jej žalobca predložil vyúčtovanie fondu prevádzky údržby a opráv, úhrad za plnenia a rozúčtovania na jednotlivé byty a nebytové priestory. Zo Zápisnice zo zhromaždenia spoločenstva GAJOBYT zo dňa 07.04.2011 mal za preukázané, že termín zaslania vyúčtovania za príslušné obdobie nebol dodržaný z viacerých dôvodov, ako zlej platobnej disciplíny obyvateľov domu, komplikácií v dodávateľsko-odberateľských vzťahoch s BVS, a. s., tak aj vzhľadom na tú skutočnosť, že v pôvodných stanovách bol určený termín na zaslanie vyúčtovania 30.06. nasledujúceho kalendárneho roka. V zápisnici bolo uvedené, že vyúčtovanie bude podrobené kontrole a zaslané v apríli tohto roka s tým, že zároveň bude potrebné stanoviť nové mesačné preddavky. Meranie spotreby studenej vody v bytoch a nebytových priestoroch nepodlieha žiadnemu právnomu predpisu, avšak pre byty, ktoré nebudú mať aj naďalej meranú studenú vodu, bude ročná spotreba vody rozpočítaná na osobomesiace. Zo žalovanou predložené vyúčtovania za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008 vyplynulo, že mala nedoplatok 1.121,33 eur a za obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2009 nedoplatok vo výške 484,36 eur. Z listu žalovanej zo dňa 24.05.2011 súd prvej inštancie zistil, že zaslala žalobcovi reklamáciu vyúčtovania zálohových platieb za rok 2008 a za rok 2009. Zo Zápisnice zo zhromaždenia spoločenstva GAJOBYT zo dňa 15.02.2012 mal za preukázané, že žalovaná navrhla zaradiť od programu Záväznosť vyúčtovania 2008 - 2010, pričom jej bol vysvetlený spôsob výpočtu predsedom spoločenstva, ktorý je správny a záväzný. Za hlasovanie v tejto veci bolo z 18 prítomných 17 osôb a 1 sa zdržal. Zo Zápisnice zo dňa 26.05.2011 mal za preukázané, že k vyúčtovaniu preddavkov za roky 2008 a 2009 oboznámila K. E. prítomných s tým, že za roky 2008, 2009 a 2010 požiada o prekontrolovanie vyúčtovania nového predsedu spoločenstva, pričom kontrola mala trvať maximálne 90 dní. Niektorí prítomní žiadali vykonať audit vyúčtovania, avšak proti bolo 10 osôb a za 9 osôb. Zo Zápisnice zo dňa 15.12.2011 je zrejmé, že bolo vyhotovené konečné vyúčtovanie za roky 2008 až 2010. Zo Zápisnice zo dňa 14.06.2011 mal za preukázané, že Rada Spoločenstva GAJOBYT uložila bývalému predsedovi, pánovi L., prepracovať a expedovať opravné vyúčtovanie za rok 2008 a 2009. Podľa Zápisnice zo dňa 06.02.2012 bol prediskutovaný spôsob vyúčtovania spotreby tepla na prípravu teplej úžitkovej vody (ďalej len "TUV") a studenej vody (ďalej len "SV") za rok 2011. Dňa 03.02.2014 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobcu, ktorým doručil faktúry za dodávku tepla,

faktúry za dodávku teplej vody a faktúry za poplatky týkajúce sa komunálnych odpadov a drobného stavebného odpadu, ako aj daňový doklad týkajúci sa upratovacích služieb, zápisnicu zo zhromaždenia a stanovú žalobcu. Na pojednávaní dňa 11.11.2013 súd prvej inštancie pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaná je povinná uhradiť nedoplatok vo výške 324,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 31.12.2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobca trval na svojom nároku, čo žalovaná sporovala a uviedla, že problémy nastali od roku 2008, kedy začala mať výhrady k vyúčtovaniu. Následne sa vyjadrovala k plochám jednotlivých bytov a uviedla, že energie sa vypočítajú podľa plochy bytov a nie podľa skutočnej spotreby, keďže nemajú merače. Keďže obe sporové strany súhlasili na pojednávaní dňa 28.04.2014 so znaleckým posudkom, súd prvej inštancie Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-223 zo dňa 26.08.2014 nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. Dášou Koraušovou z odboru Ekonomika a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, kontroling. Znalecký posudok č. 2/2015 (ďalej len "znalecký posudok") bol súdu doručený dňa 19.02.2015. Súd prvej inštancie odkázal na záver znaleckého posudku dôvodiac, že znalec uviedol, že za rok 2008 žalovanej vznikol nedoplatok vo výške 509,40 eur, pričom spočítaním ostatných preplatiek za roky 2007, 2009 a 2010 dospel k celkovej dlžnej sume vo výške 324,07 eur. Žalobca sa so závermi znaleckého posudku stotožnil. Žalovaná so závermi znaleckého posudku nesúhlasila. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na žalovanou doručené Oznámenie Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave č. 1699/2/2015 zo dňa 26.10.2015, ktorý konštatoval, že kontrolovaný subjekt - Spoločenstvo GAJOBYT v období rokov 2012, 2013 a 2014 neplnil ustanovenie § 9 ods. 2 Vyhlášky č. 630/2005 Z. z. Uviedol, že žalovaná žiadala, aby bol vykonaný nový znalecký posudok s tým, že za znalca žiadala ustanoviť Zuzanu Trubačovú, znalkyňu z odboru Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia. Na pojednávaní dňa 28.07.2017 žalobca namietal, že ak žalovaná nesúhlasí so znaleckým posudkom, mala si dať vyhotoviť súkromný znalecký posudok, a nariadenie ďalšieho znaleckého dokazovania považoval za nadbytočné a nevhodné. Žalovaná namietala, že súkromný znalecký posudok nepodala z dôvodu, že by mohol nastať problém, že znalca neustanovil súd. Mala za to, že označená znalkyňa by v danej veci postupovala korektné. Súd prvej inštancie uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 28.07.2017 rozhodol, že nevykoná dôkaz navrhnutý žalovanou, t. j. nenariadi znalecké dokazovanie znalkyňou Zuzanou Trubačovou. Zároveň uložil znalkyni Ing. Dáše Koraušovej, ktorá vypracovala znalecký posudok, aby písomne zodpovedala otázky žalovanej. Dňa 01.12.2017 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie znalkyne Ing. Dáši Koraušovej, v ktorom uviedla, že jej úlohou v znaleckom posudku bolo zodpovedať konkrétne otázky súdu a pri rozpočítaní nákladov mohol žalobca vychádzať len z konkrétnych faktúr, a teda zo sumy 1.206.710,78 Sk, z ktorých však bolo zaplatených len 1.187.616,74 Sk. Žalovanej vznikol nedoplatok zrejme platením nízkych preddavkov. Nedoplatok na vyúčtovaní za rok 2008 vznikol tým, že pôvodný nedoplatok z vyúčtovania bol redukovaný o preplatky z vyúčtovaní za roky 2007, 2009 a 2010, pri výpočte nedoplatku znalkyňa vychádzala z niekoľkokrát opravovaného vyúčtovania za rok 2008 z dôvodu jeho viacnásobného spochybnenia žalovanou. Po zaslaní všetkých príloh znalkyni sa táto listom zo dňa 24.05.2018 vyjadrila, že nevznikli žiadne nové skutočnosti, podľa ktorých by mala upravovať svoje vyjadrenia. Súd prvej inštancie poukázal na Rozhodnutie č. k. SK/0168/99/2017 zo dňa 25.07.2017, kde Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, rozhodla tak, že účastníkovi konania - Spoločenstvu GAJOBYT uložila pokutu vo výške 1.650,- eur, keďže pri vypracovaní vyúčtovania za rok 2014 nepostupoval v súlade s Vyhláškou ÚRSO č. 630/2005 Z. z. Po právnej stránke súd prvej inštancie odôvodnil rozsudok ustanoveniami § 6 ods. 2 písm. d), § 8b ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. e), § 10 ods. 1, ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z., § 489, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase 31.12.2011 a v čase 24.01.2014, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "CSP"), a dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, keďže si žalovaná nesplnila svoje povinnosti v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. a nezaplatila svoj dlh z titulu nedoplatku za rok 2008 žalobcovi riadne a včas. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovanej bolo zo strany žalobcu viackrát opakované vyúčtovanie platieb za roky 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010, ktorého výsledkom bol nedoplatok žalovanej vo výške 324,07 eur. Podľa vyúčtovania zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2010 do 31.12.2010 mala žalovaná preplatiek vo výške 52,31 eur, za obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2009 preplatiek vo výške 128,45 eur a za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008 nedoplatok vo výške 509,40 eur, za rok 2007 preplatiek 4,58 eur (poznámka súdu: 509,40 eur mínus 52,31 eur mínus 128,45 eur mínus 4,58 eur = 324,06 eur, nie žalobou uplatnená suma 324,07 eur). Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná sporovala vyúčtovanie žalobcu, pričom poukazujúc na nesprávny spôsob výpočtu sa snažila aj prostredníctvom doloženého Rozhodnutia Slovenskej

obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave, č. k. SK/0168/99/2017 zo dňa 25.07.2017 (ktorá rozhodla tak, že účastníkovi konania - Spoločenstvu GAJOBYT ukladá pokutu vo výške 1.650,- eur, keďže pri vypracovaní vyúčtovania za rok 2014 nepostupoval v súlade s Vyhláškou ÚRSO č. 630/2005 Z. z.) preukázať nesprávnosť postupu žalobcu pri vyúčtovaní zálohových platieb. Súd prvej inštancie v súvislosti s podnetmi žalovanej na Inšpektorát SOI, z ktorých malo vyplynúť, že kontrolovaný subjekt - Spoločenstvo GAJOBYT v období rokov 2012, 2013 a 2014 neplnil ustanovenie § 9 ods. 2 Vyhlášky č. 630/2005 Z. z., mal za to, že listiny, ktoré dokladovala žalovaná do konania, nepreukazovali zlý výpočet žalobcu za rok 2008, resp. za roky 2006 až 2010, ale zameriavali sa na iné časové obdobie, v dôsledku čoho na predložené listiny neprihliadol. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaná počas celého konania neuniesla dôkazné bremeno, keď v zmysle CSP nepredložila súkromný znalecký posudok, a ani netvrdila, akým spôsobom by sa malo vyúčtovanie nákladov realizovať. Tvrdenie žalobcu mal preukázané znaleckým posudkom, v ktorom znalec skonštatoval, že za rok 2008 vznikol žalovanej nedoplatok 509,40 eur, pričom spočítaním ostatných preplatkov za roky 2007, 2009 a 2010 dospel k celovej dlžnej sume zo strany žalovanej vo výške 324,07 eur. Znalec ďalej uviedol, že žalobca vychádzal len z konkrétnych faktúr, a teda zo sumy 1.206.710,78 Sk, z ktorých však bolo zaplatených len 1.187.616,74 Sk. Žalovanej vznikol nedoplatok zrejme platením nízkych preddavkov. Nedoplatok na vyúčtovaní za rok 2008 vznikol tým, že pôvodný nedoplatok z vyúčtovania bol redukovaný o preplatky z vyúčtovaní za roky 2007, 2009 a 2010. Pri výpočte nedoplatku vychádzal znalec z niekoľkokrát opravovaného vyúčtovania za rok 2008 z dôvodu jeho viacnásobného spochybnenia žalovanou. Súd prvej inštancie konanie v časti zaplata istiny 104,14 eur zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP, pretože žalobca vzal žalobu v časti istiny 104,14 eur späť a žalovaná s týmto späťvzatím súhlasila. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania s prihliadnutím na to, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením svojho záväzku, v časti úrok z omeškania zamietol dôvodiac, že žalobca si pôvodne za obdobie od 24.01.2014 do zaplata uplatnil úrok z omeškania vo výške 9%, tento však nezodpovedal výške úroku z omeškania v zmysle Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. účinné v tom čase. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania za obdobie od 31.12.2011 do 23.01.2014, súd prvej inštancie mu priznal úrok z omeškania vo výške 9% a za obdobie od 24.01.2014 do zaplata úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne v súlade s § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP a dôvodil tým, že žalobca, ktorý bol v konaní plne úspešný, má nárok na náhradu trov konania, s tým, že o ich výške bude rozhodnuté po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.

6. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/75/2020-531 zo dňa 30.11.2022, právoplatným dňa 26.01.2023 (č. I. 531 - 538), Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalovanej proti druhému výroku (vyhovujúcemu výroku) a štvrtému výroku (súvisiacemu výroku o náhrade trov konania) enunčiátu Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-405 zo dňa 28.03.2019 v znení Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-513 zo dňa 21.02.2020 a Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-523 zo dňa 15.05.2020 zrušil Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-405 zo dňa 28.03.2019 v znení Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-513 zo dňa 21.02.2020 a Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-523 zo dňa 15.05.2020 vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 219,93 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 324,07 eur od 31.12.2011 do 23.01.2014, s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 219,93 eur od 24.01.2014 do zaplata, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (t. j. vo vyhovujúcom druhom výroku enunčiátu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 405 v znení opravného uznesenia č. I. 513 a opravného uznesenia č. I. 523) a vo výroku o náhrade trov konania (t. j. v štvrtom výroku rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 405 v znení opravného uznesenia č. I. 513 a opravného uznesenia č. I. 523) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že vzhľadom na to, že odvolanie bolo podané len proti vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie, vrátane výroku o trovách konania, v zamietajúcej časti sa rozsudok stal právoplatným a nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutkovom závere, že žalovaná počas konania neuniesla dôkazné bremeno, keď nepredložila súkromný znalecký posudok, pričom ani neuviedla, akým spôsobom by sa mal výpočet nedoplatkov vykonať. Dôkazné bremeno žalobcu mal súd prvej inštancie preukázané znaleckým posudkom, odkazom na vyjadrenie znalca, že za rok 2008 žalovanej vznikol nedoplatok vo výške 509,40 eur, pričom započítaním ostatných preplatkov (za roky 2007, 2009 a 2010) dospel k celovej

dĺžnej sume zo strany žalovanej, a to 324,07 eur. Taktiež odkázal na vyjadrenie znalca, ktorý uviedol, že žalobca vyhádzal len z konkrétnych faktúr, a teda zo sumy 1.206.710,78 Sk, z ktorých však bolo zaplatených len 1.187.616,74 Sk. Žalovanej vznikol nedoplatok zrejme platením nízkych preddavkov. Nedoplatok na vyúčtovaní za rok 2008 vznikol tým, že pôvodný nedoplatok z vyúčtovania bol redukovaný o preplatky z vyúčtovaní za roky 2007, 2009 a 2010. Pri výpočte nedoplatku znalec vychádzal z niekoľkokrát opravovaného vyúčtovania za rok 2008 z dôvodu jeho viacnásobného spochybnenia žalovanou. Súd prvej inštancie uzavrel, že nakoľko si žalovaná neplnila svoje povinnosti v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. a nezaplatila svoj dlh z titulu nedoplatku za rok 2008 voči žalobcovi riadne a včas, považoval podanú žalobu za dôvodnú. Pokiaľ ide o predložený znalecký posudok, odvolací súd uviedol, že žiaden dôkaz nemá predpísanú dôkaznú silu, dôkazy hodnotí súd jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach. Znalecký posudok je jedným z dôkazných prostriedkov (§ 187, § 207 CSP), ktorý súd síce hodnotí ako každý iný dôkaz podľa § 191 CSP, no od iných dôkazov sa líši tým, že odborné závery v ňom uvedené nepodliehajú hodnoteniu súdom. Súd hodnotí presvedčivosť posudku čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie záverov znaleckého posudku a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Podstata hodnotenia dôkazu znaleckým posudkom teda spočíva v posúdení, či závery posudku sú náležite odôvodnené, či sú podložené nálezom, či bolo prihliadnuté k všetkým skutočnostiam, s ktorými sa bolo treba vysporiadať, či závery posudku nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov a či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia. Z uvedeného vyplýva, že súd nemôže preskúmať vecnú správnosť odborných záverov znalca. Znalecký posudok však možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii. Vzhľadom k tomu, že v danej veci podstata sporu spočívala najmä v zodpovedaní otázky zistenia správnosti výpočtu vyúčtovania za rok 2008, na zodpovedanie ktorej boli potrebné odborné znalosti, bolo v konaní pred súdom prvej inštancie správne vykonané znalecké dokazovanie znalcom. Zostávalo však vzhľadom na odvolacie námietky žalovanej posúdiť, či znalecký posudok vyhotovený znalcom Ing. Dášou Koraušovou je dostatočným podkladom pre skutkové zistenia súdu, nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu znalecký posudok mal pre rozhodnutie v danej veci zásadný význam a žalovaná proti nemu vzniesla viaceré námietky, a to ako aj pred súdom prvej inštancie, tak aj v odvolacom konaní, ktorých vyjasnenie bolo pre rozhodnutie veci samej podstatné. To všetko s prihliadnutím na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý považoval za dostatočný podklad pre rozhodnutie v danej veci. Žalovaná vo svojom odvolaní namietala pochybenie súdu prvej inštancie, ktorý nesprávne nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou s iným odborným zameraním, a to odbor Ekonomika - manažment, odvetvie Daňovníctvo a kontroling, pričom mal ustanoviť znalca v odbore Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, čo mala potvrdiť aj samotná znalkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 24.05.2018, ktorá vypracovala znalecký posudok. Žalovaná namietala, že znalkyňa podala posudok, v ktorom sa obmedzila na matematický výpočet, ktorý dokázal len to, že žalobcom nesprávne čísla sú matematicky správne spočítané; s jeho závermi preto nesúhlasí. Uvedené námietky žalovanej považoval odvolací súd za dôvodné. Znalkyňa Ing. Dáša Koraušová vo vyjadrení k otázkam žalovanej k znaleckému posudku zotrvala na záveroch znaleckého posudku. K návrhu žalovanej, aby doplnila znalecký posudok o výpočet nákladov na teplo pre ÚK a prípravu TÚV v súlade s § 17 ods. 4 písm. b), e) zákona č. 657/2004 Z. z., teda podľa konkrétnych faktúr vystavených Bratislavskou teplárenskou spoločnosťou, a. s. za rok 2008, za ktoré žalobca zaplatil sumu 1.187.616,74 Sk a nie, ako uvádza žalobca pri rozpočítavaní nákladov, sumu 1.206.710,78 Sk, znalkyňa Ing. Dáša Koraušová uviedla, že jej úlohou nebolo stanoviť výpočet nákladov na teplo pre ÚK a prípravu TÚV v súlade s § 17 ods. 4 písm. b), e) zákona č. 657/2004 Z. z. Dodala, že k znaleckému skúmaniu bola ustanovená ako znalec z odboru Ekonomika a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling, a nie ako znalec z niektorého z energetických odvetví. Zároveň uviedla, že pri rozpočítavaní nákladov mohol žalobca vychádzať z konkrétnych faktúr, a teda zo sumy 1.206.710,78 Sk, z ktorých však bolo zaplatených len 1.187.616,74 Sk. K otázke žalovanej, aby v súlade s prvou otázkou (prvým bodom) určila výšku reálnych nákladov na byt č. 6 v roku 2008, po zohľadnení konkrétnych faktúr predložených dodávateľom tepla, ako aj iných daňových dokladov, podkladov a príloh založených v spise a námietok žalovanej, znalkyňa uviedla, že uvedený prepočet sa dá vykonať až po oboznámení sa s konkrétnymi novými podkladmi a prílohami. Zároveň podotkla, že dáva na zváženie aj možnosť pribratia znalca z iného odvetvia. Žalovaná žiadala znalkyňu o vyjadrenie sa k skutočnosti, z akého dôvodu kontrolu vyúčtovania nákladov za byt č. 6 vykonala len na základe žalobcom vypočítaných údajov, a to opravného vyúčtovania zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu a spoločných častí a zariadení domu, a nevykonala kontrolu na základe dodávateľských faktúr vystavených dodávateľom tepla koncovému odberateľovi (žalobcovi). Znalkyňa sa vyjadrila, že kontrolu vyúčtovania nákladov za byt žalovanej vykonala na základe žalobcom vypočítaných údajov,

ale aj iných relevantných podkladov, ktoré mala v podkladových materiáloch k dispozícii, napr. Stanovy spoločenstva GAJOBYT. Uviedla, že za uplatnenie pravidiel rozpočítavania v zmysle § 17 ods. 4 písm. b) a e) zákona č. 657/2004 Z. z. zodpovedá vyúčtovateľ a v konečnom dôsledku aj spoločenstvo ako také, keďže malo mať správnu metodiku prepočtu premietnutú vo svojich vnútorných predpisoch. Záverom dodala, že nie je znalcom z odvetvia Tepelná energetika, a preto predmetný zákon ani neuviedla v rámci použitých predpisov a literatúre, t. j. v bode 1.7. znaleckého posudku. Prihliadajúc na námietky žalovanej k znaleckému posudku, zo záverov ktorého vychádzal súd prvej inštancie, odvolací súd, po oboznámení sa s týmto znaleckým posudkom a po oboznámení sa s písomným vyjadrením znalkyne Ing. Dáši Koraušovej, doručeným súdu dňa 01.12.2017 a dňa 29.05.2018, zistil opodstatnenosť odvolacích námietok žalovanej. Odvolací súd uviedol, že znalkyňa síce prostredníctvom svojho vyjadrenia objasnila svoj postup pri vypracovaní znaleckého posudku a uviedla pramene, z ktorých vychádzala pri jeho vypracovaní, avšak je potrebné upriamiť pozornosť na vyjadrenie znalkyne k otázke č. 1, č. 2, č. 6 a), kde uviedla, že nie je znalcom z niektorého z energetických odvetví, pričom dala súdu prvej inštancie na zváženie možnosť pribratia znalca z iného odvetvia. Súd prvej inštancie sa s uvedenou skutočnosťou (možnosť pribratia znalca z iného odvetvia) nevysporiadal v nadväznosti na písomné vyjadrenia znalkyne, kde ani na doplňujúce otázky k znaleckému posudku neodpovedala. Závery súdu prvej inštancie, ktorý len odkázal na závery znalkyne o vzniku nedoplatku vo výške 324,07 eur, tak označil odvolací súd za nepreskúmateľné, keď nie je možné vyvodiť, z akých zistení súd prvej inštancie vychádzal, a v čom považoval námietky spočívajúce v procesnej obrane žalovanej za vyvrátené. Ďalej odvolací súd uviedol, že žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ako aj v podanom odvolaní, namietala, že znalecký posudok nezodpovedal otázky uložené súdom. Odvolací súd zistil dôvodnosť námietok žalovanej vo vzťahu k záverom znalkyne prezentovaným v znaleckom posudku a jej písomnom vyjadrení. Žalovaná v súvislosti s vyjadrením znalkyne namietala, že súd nesprávne nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou s iným odborným zameraním, čo neskôr po vznesení jej námietok pripustila i samotná znalkyňa. Táto okolnosť, ktorú znalec pripustil vo svojom vyjadrení k znaleckému posudku, je rovnako podstatná a s touto sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal. Z obsahu spisového materiálu pritom vyplýva, že znalec bol súdom prvej inštancie ustanovený, aby primárne vyriešil otázku, či žalobca správne účtoval spotrebu tepla a teplej vody. Odvolací súd upriamil pozornosť na to, že súd prvej inštancie dokonca na pojednávaní konanom dňa 09.01.2014 uznesením, okrem iného, uložil žalobcovi predložiť vyúčtovacie faktúry za dodávku tepla a teplej vody za rok 2008 a ostatné dodávateľské faktúry za odvoz odpadu, vody a upratovanie. Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku ako podklad pri jeho vypracovaní neprihliadala na bol znalkyni zaslaný, a teda mala tieto faktúry k dispozícii. Znalkyňa nevychádzala dodávateľské faktúry, nezohľadnila ich, pričom tieto boli súčasťou spisového materiálu (č. l. 143 - 208), ktorý vo svojom znaleckom posudku z dodávateľských faktúr. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku nedostatočne vysporiadal s argumentami žalovanej spočívajúcimi v námietkach voči znaleckému posudku, keď v napadnutom rozsudku vo vzťahu k argumentácii žalovanej neuviedol, prečo tieto nepovažuje za relevantné a bez adekvátneho vysvetlenia len poukázal na závery znaleckého posudku. Podľa odvolacieho súdu ďalej súd prvej inštancie nedostatočne až nezrozumiteľne odôvodnil napadnutý rozsudok v podstatných otázkach, od zodpovedania ktorých záviselo správne rozhodnutie veci. Odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie iba nekriticky prevzal strohé závery znalkyne bez toho, aby obsahovali logickú analýzu skutočností, z ktorých znalkyňa vychádzala. Vychádzajúc zo samotného obsahu znaleckého posudku považoval odvolací súd za zrejmé, že znalecký posudok nedáva odpoveď na primárnu a podstatnú skutočnosť, ktorou je to, či žalobca správne účtoval spotrebu tepla a teplej vody. Podľa názoru odvolacieho súdu, znalecký posudok rovnako nedáva podklad pre skutkové zistenia a právne závery, ktoré súd prvej inštancie urobil, a konštatoval, že tento dôkaz súd nesprávne vyhodnotil. Dôvodil, že vady zakladajúce zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmätočné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky. Samotné rozhodnutie musí byť logickým a právnym vyústením priebehu konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia. Odvolací súd skonštatoval, že súd prvej inštancie svojím postupom porušil základné zásady spravodlivého súdneho procesu, keď v odôvodnení svojho

rozhodnutia ani len neuviedol, a zároveň nevyhodnotil skutkovú a právnu argumentáciu žalovanej, ktorá vo vzťahu k predmetu sporu bola relevantná. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal otázkou, či dal znalecký posudok odpoveď na otázku správnosti výpočtu vyúčtovania za rok 2008, pričom žalovaná túto skutočnosť namietala. Odvolací súd poukázal aj na to, že návrhu žalovanej na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku (vzhľadom na predmet sporu by bol adekvátny postup podľa § 206 CSP), nevyhovelo, pričom zároveň v odôvodnení rozhodnutia konštatoval neunesenie dôkazného bremena v dôsledku nepredloženia súkromného znaleckého posudku (§ 209 CSP). Celkom opomenul postup podľa § 206 CSP, s čím sa však v odôvodnení rozhodnutia vôbec nevysporiadal. S poukazom na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP odvolací súd ozrejmil, že súd je najmä povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vyhodnotiť dôkaznú situáciu. Z odôvodnenia súdu by nepochybne mali vyplývať úvahy o tom, aké zistenia vyvodil z jednotlivých vykonaných dôkazov, prípadne z akého dôvodu niektoré navrhované alebo predložené dôkazy nevykonali. Pritom medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi by mala existovať logická nadväznosť. Hodnotiacia úvaha súdu nie je svojvoľná, pretože súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Povinnosťou súdu je vždy sa vyrovnáť s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie. Ak sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiada relevantným spôsobom so zásadnou námietkou sporovej strany, treba absenciu argumentácie všeobecného súdu považovať za prejav arbitrárnosti a porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (Ústavný súd Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 410/2006). Odvolací súd z obsahu preskúmaného rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevyhotovil napadnutý rozsudok v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Závery v ňom obsiahnuté považoval za nedostatočné s tým, že v odôvodnení rozsudku nie sú uvedené komplexne skutkové zistenia v spojitosti s čiastkovými zisteniami, ktoré by mali mať logickú nadväznosť, aby v súhrne umožnili vytvoriť záver o celkovom skutkovom stave. Súd musí potrebné údaje, hodnotenia a závery o rozhodných skutočnostiach formulovať vlastnými slovami s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci, a to najmä na obsah dokazovania, zložitost' zisťovania skutkového stavu, návrhy strán na doplnenie dokazovania, čo v odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje. Preskúmaný rozsudok tak vyhodnotil ako nenapĺňajúci požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti, neobsahujúci presvedčivé hodnotenie dôkazov. Podľa odvolacieho súdu, z celkového kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva absencia presvedčivého a výstižného vysvetlenia dôvodov rozhodnutia, pričom súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal podrobnou argumentáciou žalovanej, ktorá dôvodne namietala závery znaleckého posudku. Všetky tieto okolnosti spôsobili, že súd prvého stupňa urobil vo veci dokazovanie v rozsahu, ktorý nepostačuje na rozhodnutie vo veci, a za týchto okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie predčasné a nepreskúmateľné, čo zároveň dáva dôvod na jeho zrušenie. Z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je možné dôvodnosť uplatneného nároku ustáliť, najmä pre neúplné a nedostatočné závery znaleckého posudku z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a následne len strohé odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie. Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú aj ďalšiu odvolaciu námietku žalovanej, ktorá namietala, že súd prvej inštancie pochybil, keď predmetnú vec neprejednával ako spor spotrebiteľský. Uložil súdu prvej inštancie povinnosť v ďalšom konaní ustáliť riešenie tejto otázky, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že na pojednávaní konanom dňa 30.10.2017 (zápisnica na č. I. 358 a nasl.) súd prvej inštancie uviedol, že bude spor posudzovať ako spor spotrebiteľský, pričom v odôvodnení rozsudku uvedené absentuje. Odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP, bude opätovne rozhodnúť o zostávajúcom nároku žalobcu. V prvom rade bude potrebné dôsledne pristúpiť k posúdeniu skutkových tvrdení strán a nimi navrhnutých dôkazov najmä so zameraním na preukázanie správnosti výpočtu vyúčtovania žalobcom, pričom výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné potom vyhodnotiť vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princípov Civilného sporového poriadku a v ustanovení § 191 ods. 1 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty žalovanej i protistrany, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonali ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva sporovej strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán sporu.

Aj podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (akt. stranami), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania (strany), ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (strán) (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby v novom rozhodnutí rozhodol znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie vrátane trov konania vzniknutých stranám v konaní pred odvolacím súdom (§ 396 ods. 1, ods. 3, § 255 a nasl. CSP).

7. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Po právoplatnosti Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/75/2020-531 zo dňa 30.11.2022, právoplatného dňa 26.01.2023 (č. l. 531 - 538) zostalo predmetom sporu zaplatenie sumy 219,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 324,07 eur od 31.12.2011 do 23.01.2014 a s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 219,93 eur od 24.01.2014 do zaplatenia, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vysloveného v bodoch 8. až 31. odôvodnenia Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/75/2020-531 zo dňa 30.11.2022, právoplatného dňa 26.01.2023 (č. l. 531 - 538).

9. V ďalšom konaní (po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom súdu prvej inštancie) súd vykonal dokazovanie výpoveďami advokátov strán na pojednávaní dňa 12.04.2024 a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise od posledného pojednávania pred súdom prvej inštancie konaného dňa 28.03.2019 (Zápisnica o pojednávaní zo dňa 28.03.2019 č. l. 398 - 402), t. j. listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu od č. l. 403 po č. l. 567 s tým, že dokazovanie listinami ich čítaním, čítaním ich častí alebo oznámením ich obsahu podľa § 204 CSP nevykonal, nakoľko všetky listiny boli stranám sporu, resp. advokátom strán sporu, v priebehu konania doručené a ich obsah nebol spochybný.

10. Advokát žalobcu na pojednávaní dňa 12.04.2024 zotrval na podanej žalobe, resp. záveroch odvolacieho súdu. Tvrdil, že žalovaná predložila v rámci odvolacieho konania súkromný znalecký posudok, ktorý neobsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Žiadal preto, aby súd na tento súkromný znalecký posudok neprihliadol ako na znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. V ďalšom odkázal na vyjadrenie k odvolaniu žalovanej, kde žalobca uviedol, že znalec nie je oprávnený hodnotiť, či žalobca porušil nejaký právny predpis pri vypracovaní vyúčtovania, a nie je oprávnený hodnotiť, či je suma nedoplatku irelevantná. Advokát žalobcu ďalej uviedol, že každopádne výsledkom predmetného znaleckého posudku je záver, že žalobca spôsobil celkový rozdiel vo vyúčtovaní v neprospech žalovanej vo výške 146,91 eur, a že žalobca má teda za to, že tento rozdiel znalca znamená, že by mal byť nedoplatok žalovanej ešte o sumu 146,91 eur vyšší. V ostatnom sa pridržiaval všetkých vyjadrení žalobcu. Žalobca nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Žiadal žalobe vyhovieť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

11. Advokát žalovanej na pojednávaní dňa 12.04.2024 trval na tom, že vynesенý rozsudok súdu prvého stupňa sa nesprávne oprel o znalecký posudok vypracovaný Ing. Dášou Koraušovou, ktorý je matematickou súhrou nesprávnych čísel. Žiadal preto, aby súd predvolal znalkyňu Ing. Zuzanu Trubačovú, ktorá vypracovala súkromný znalecký posudok predložený žalovanou v rámci odvolacieho konania, za účelom, že ak by si súd osvojil názor znalkyne Ing. Dáši Koraušovej. Mal za to, že žalovaná súkromným znaleckým posudkom vypracovaným znalkyňou Ing. Zuzanou Trubačovou dostatočne preukázala, že žalobca vychádzal z nesprávnych čísel. Žalovaná mala ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania: nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania znalkyňou Ing. Zuzanou Trubačovou, znalcom z odboru Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, a výsluch znalkyne Ing. Zuzany Trubačovej, znalca z odboru Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, ktorá vypracovala Znalecký posudok č. 1/2019 zo dňa 17.04.2019, pre žalovanú ako zadávateľku vo veci posúdenia správnosti rozúčtovania dodávky Tepla, TÚV a SV (vodné, stočné) na byt č. X na 2. poschodí v R.-R. bytového domu na I. Ž.. Č.. XX v R.,

vlastníčkou ktorého je B.. K. R., za rok 2008 (č. I. 417 - 428, tiež č. I. 448 - 454), ktorý žalovaná predložila ako súkromný znalecký posudok v zmysle ustanovenia § 209 CSP vo forme prílohy k Odvolaniu žalovaného proti rozsudku sp. zn. 4C 199/2012 zo dňa 27.05.2019 (č. I. 414 - 433) a ktorý odvolací súd nevykonal v rámci odvolacieho konania dôvodiac tým, že na ďalšiu argumentáciu odvolateľky, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou (bod 30. veta posledná odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu č. I. 531 - 538). Advokát žalovanej žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

12. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase /2008/ (ďalej len "Občiansky zákonník"), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v rozhodnom čase /2008/ (ďalej len "zákon č. 182/1993 Z. z."), tento zákon upravuje spôsob a podmienky nadobúdania vlastníctva bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, práva a povinnosti vlastníkov týchto bytových domov, práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ich vzájomné vzťahy a práva k pozemku.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na práva a povinnosti vlastníkov domov, bytov a nebytových priestorov Občiansky zákonník a osobitné predpisy.

16. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., právne vzťahy k bytom a nebytovým priestorom v domoch sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka a osobitných predpisov, ktoré sa týkajú nehnuteľností, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z., na správu domu sa zriaďuje spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len "spoločenstvo"), ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou (ďalej len "správca"), najmä s bytovým družstvom.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. d) zákona č. 182/1993 Z. z., správa domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z., spoločenstvo je právnická osoba založená podľa tohto zákona, ktorá spravuje spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu, nebytové priestory, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov (ďalej len "spoločné nebytové priestory"), príslušenstvo a príľahlý pozemok vrátane ich údržby a obnovy. Spoločenstvo zabezpečuje plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov v dome. Spoločenstvo vzniká dňom zápisu do registra spoločenstiev vedenom obvodným úradom v sídle kraja (ďalej len "správny orgán") príslušným podľa sídla spoločenstva (ďalej len "register").

20. Podľa § 7b ods. 1 č. 182/1993 Z. z., spoločenstvo môže vykonávať len činnosti vymedzené týmto zákonom. Hospodári s úhradami vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru okrem úhrad za tie služby a práce, ktoré vlastníci bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi (ďalej len "úhrady za plnenia"), a s fondom prevádzky, údržby a opráv, ktorý sa tvorí z príspevkov vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ako aj s majetkom získaným svojou činnosťou. Do majetku spoločenstva nepatria byty a nebytové priestory v dome. Spoločenstvo nemôže nadobúdať do vlastníctva byty, nebytové priestory alebo iný nehnuteľný majetok. Spoločenstvo môže v mene vlastníkov bytov prenajímať spoločné nebytové priestory, spoločné časti domu a zariadenia domu, príslušenstvo a príľahlý pozemok.

21. Podľa § 7b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., spoločenstvo uzatvára zmluvy v rozsahu svojej činnosti podľa tohto zákona, najmä o dodávke plnení spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov, o

poistení domu alebo o prenájme podľa odseku 1. Spoločenstvo rozhoduje o rozúčtovaní nákladov na správu domu a úhrady za plnenia na jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak to nevyklučuje osobitný predpis. Pri rozúčtovaní je spoločenstvo povinné zohľadniť mieru využívania spoločných častí a spoločných zariadení domu vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome. Spoločenstvo môže vo vlastnom mene vymáhať plnenie povinností vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome podľa tohto zákona.

22. Podľa § 7b ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z., vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní uhrádzať finančné prostriedky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia. Spoločenstvo zodpovedá za záväzky vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktoré vznikli pri výkone správy, až do výšky splatených úhrad za plnenia alebo do výšky zostatku fondu prevádzky, údržby a opráv v príslušnom dome. Zodpovednosť za úhradu záväzkov voči dodávateľom služieb a tovaru, ktoré obstaráva spoločenstvo v rámci zmluvy o spoločenstve, nesie vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome, iba ak nie sú kryté úhradami za plnenia alebo úhradami preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv spoločenstvu.

23. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z., vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príhľadného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu, ak sa dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome nedohodli inak.

24. Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z., úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastník bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žúmp, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

25. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení účinnom v rozhodnom čase /2008/ (ďalej len "zákon č. 657/2004 Z. z."), na účely tohto zákona sa rozumie odberateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá dodané teplo využíva na vlastnú spotrebu alebo na rozvod tepla alebo množstvo dodaného tepla rozpočítava konečnému spotrebiteľovi.

26. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z., dodávateľ, ktorý dodáva teplo v teplej úžitkovej vode, je povinný

- a) merať množstvo spotrebovaného tepla na prípravu teplej úžitkovej vody určeným meradlom v mieste jej prípravy,
- b) merať množstvo dodanej teplej úžitkovej vody na odbernom mieste určeným meradlom ak o to požiadajú všetci odberatelia, ktorým dodávateľ dodáva teplú úžitkovú vodu z jedného spoločného miesta jej prípravy do jedného roka od doručenia žiadosti,
- c) dodržiavať určenú teplotu teplej úžitkovej vody na odbernom mieste,
- d) na vstupe do ohrievača teplej úžitkovej vody merať určeným meradlom množstvo dodanej studenej vody,
- e) umožniť odberateľovi alebo zástupcovi konečného spotrebiteľa vykonať kontrolu množstva dodanej studenej vody na prípravu teplej úžitkovej vody a množstva dodaného tepla na prípravu teplej úžitkovej vody,
- f) rozpočítavať množstvo tepla dodaného v teplej úžitkovej vode podľa pravidiel rozpočítavania.

27. Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 657/2004 Z. z., teplotu teplej úžitkovej vody na odbernom mieste a pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného v teplej úžitkovej vode ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad.

28. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z., dodávateľ je povinný

- a) merať množstvo dodaného tepla určeným meradlom spotreby tepla na každom dohodnutom odbernom mieste; ak dodávateľ rozpočítava teplo konečnému spotrebiteľovi, merať množstvo dodaného tepla určeným meradlom na mieste, ktoré pre rozpočítavanie slúži ako odberné miesto,
- b) zabezpečiť overovanie určeného meradla podľa osobitného predpisu²⁾ a zabezpečiť určené meradlo proti neoprávnenému zásahu,
- c) oznámiť písomne odberateľovi termín výmeny určeného meradla a zaznamenať údaje o vymieňanom meradle za účasti zástupcu odberateľa,
- d) vykonávať mesačné odpočty určeného meradla,
- e) vykonávať mesačné bilancie výroby tepla a dodávky tepla.

29. Podľa § 18 ods. 8 zákona č. 657/2004 Z. z., pravidlá rozpočítavania množstva dodaného tepla ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad.

30. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z., dodávka tepla sa uskutočňuje na základe písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla medzi dodávateľom a odberateľom.

31. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v rozhodnom čase /2008/ (ďalej len "zákon č. 250/2007 Z. z."), tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z., tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

33. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

34. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 250/2007 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobok a ktorého činnosť neovplyvňuje vlastnosti výrobku.

35. Predmetný spor je sporom s ochranou slabšej strany - spotrebiteľským sporom podľa ustanovení § 290 až § 300 CSP. Súd na pojednávaní dňa 12.04.2024 oboznámil strany sporu, resp. prítomných advokátov strán sporu, s tým, že zotrváva na svojom právnom názore vyslovenom na pojednávaní dňa 30.10.2017 (ZoP č. I. 358 - 362, konkrétne posledný odsek na č. I. 359 a prvý odsek na č. I. 360), že žalovanej v tomto spore prislúcha postavenie spotrebiteľky, preto súd tento spor bude posudzovať ako spor s ochranou slabšej strany - spotrebiteľský spor podľa ustanovení § 290 až § 300 CSP (k bodu 27. odôvodnenia Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/75/2020-531 zo dňa 30.11.2022, právoplatného dňa 26.01.2023, v ktorom odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú aj ďalšiu odvolaciu námietku žalovanej, ktorá namietala, že súd prvej inštancie pochybil, keď predmetnú vec neprejednával ako spor spotrebiteľský, a uložil súdu prvej inštancie povinnosť v ďalšom konaní ustáliť riešenie tejto otázky, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že na pojednávaní konanom dňa 30.10.2017 (zápisnica na č. I. 358 a nasl.) súd prvej inštancie uviedol, že bude spor posudzovať ako spor spotrebiteľský, pričom v odôvodnení rozsudku uvedené absentuje. Skutočnosť, že predmetný spor je sporom s ochranou slabšej strany - spotrebiteľským sporom podľa ustanovení § 290 až § 300 CSP odôvodňuje súd zistením, že pri vyúčtovaní tepla a TUV v zmysle § 2 písm. e) zákona č. 657/2004 Z. z. je spoločenstvo vlastníkov bytov zafinancované ako účastník trhu k teplom a vykonáva rozúčtovanie tepla v bytovom dome podľa § 17, § 18 a § 19 zákona č. 657/2004 Z. z. a ide o poskytovanie služby spotrebiteľom vo vzťahu podnikateľ

- spotrebiteľ (viď listina predložená v konaní žalovanou: Kompetencie SOI v oblasti kontroly služieb spojených s bývaním /č. I. 326 spisu/).

36. Podstata predmetného sporu spočíva v zodpovedaní otázky zistenia správnosti výpočtu vyúčtovania za rok 2008, na zodpovedanie ktorej boli potrebné odborné znalosti.

37. V konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie Ing. Dášou Koraušovou, znalkyňou z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling, ktorá vypracovala Znalecký posudok č. 2/2015 zo dňa 31.01.2015 /č. I. 230 - 244 spisu/ (ďalej len "znalecký posudok Ing. Dáši Koraušovej") so záverom, že za rok 2008 vznikol žalovanej nedoplatok vo výške 509,40 eur, pričom spočítaním ostatných preplatiek za roky 2007, 2009 a 2010 (4,57 eur + 128,45 eur + 52,31 eur) dospela znalkyňa k celkovej dlžnej sume vo výške 324,07 eur (509,40 eur - 4,57 eur - 128,45 eur - 52,31 eur), ktorá je zhodná so žalovanou sumou.

38. Ing. Dáša Koraušová je znalkyňou z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling, ktorá vypracovala na základe Uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-223 zo dňa 26.08.2014, právoplatného dňa 03.09.2014, Znalecký posudok č. 2/2015 zo dňa 31.01.2015. Znalkyňa Ing. Dáša Koraušová pri vypracovaní tohto znaleckého posudku vychádzala z podkladov, a to z Uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-223 zo dňa 26.08.2014, právoplatného dňa 03.09.2014, o pribratí znalca z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling, spisového materiálu spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4C/199/2012, Stanov spoločenstva GAJOBYT, Vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnení spojených s užívaním bytu za rok 2008, výpisu z registra organizácii Štatistického úradu Slovenskej republiky spoločenstva GAJOBYT a z výpisu z registra Spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov za spoločenstvo GAJOBYT. Znalkyňa Ing. Dáša Koraušová mala za úlohu zodpovedať tri otázky uvedené vo výrokovvej časti Uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-223 zo dňa 26.08.2014, právoplatného dňa 03.09.2014. Ako prvú mala znalkyňa zodpovedať otázku: "Aké bolo reálne vyúčtovanie nákladov na byt č. X, na 2. poschodí v R.-R. bytového domu na I. Z.. Č.. XX v R., vlastníčkou ktorého je B.. K. R. za rok 2008?". Znalkyňa Ing. Dáša Koraušová v odpovedi na otázku č. 1 uviedla, že kontrolu vyúčtovania nákladov vykonala v údajoch z Opravného vyúčtovania zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008, ktoré bolo vyhotovené 06.12.2011. Ďalej rozpisala, aké položky tvorili vyúčtovanie nákladov na byt, pričom ich súčtom dospela k celkovej sume nákladov na byt vo výške 38.626,32 Sk za rok 2008. Druhá otázka na zodpovedanie znela: "Vyjadriť sa k správnosti Vyúčtovania zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008, spracované predsedom Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov B.. V. L. a vyjadriť sa, či mohli v predmetnom byte takéto náklady vzniknúť?". Znalkyňa Ing. Dáša Koraušová v odpovedi na otázku č. 2 uviedla, že znaleckým dokazovaním bola skúmaná správnosť výpočtu vyúčtovania nákladov, pričom posúdenie ich reálnosti nie je v kompetencii a možnostiach znalca, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že znalecký posudok je spracovaný v roku 2015, t. j. po 6-7 rokoch, kedy už akékoľvek reklamácie vyúčtovaní dodávateľov nie sú aktuálne. Kontrolou správnosti a reálnosti prijatých vyúčtovaní dodávateľov v aktuálnom čase bol poverený a zodpovedal za ne v zmysle čl. 3 ods. 4 Stanov Spoločenstva GAJOBYT ich vtedajší predseda. Tretia otázka na zodpovedanie znela: "Vyjadriť sa k opodstatnenosti nedoplatku vo vyúčtovaní vo výške 324,07 eur za rok 2008." Znalkyňa Ing. Dáša Koraušová v odpovedi na otázku č. 3 uviedla, že vyúčtovaniu celkových nákladov predchádzali úhrady zálohových platieb, ktoré p. R. uhrádzala nasledovne: 11.01.2008 v sume 1.940,00 Sk, 12.03.2008 v sume 1.940,00 Sk, 12.03.2008 v sume 1.940,00 Sk, 12.03.2008 v sume 1.940,00 Sk, 09.05.2008 v sume 1.940,00 Sk, 09.05.2008 v sume 1.940,00 Sk, 10.07.2008 v sume 1.940,00 Sk, 18.08.2008 v sume 1.940,00 Sk, 04.09.2008 v sume 1.940,00 Sk, 07.10.2008 v sume 1.940,00 Sk, 10.11.2008 v sume 1.940,00 Sk a 15.12.2008 vo výške 1.940,00 Sk, spolu 23.280,00 Sk. Po zohľadnení celkovo zaplatených preddavkov za rok 2008 zostal v evidencii za byt p. B.. R. nedoplatok vo výške 15.346,32 Sk (t. j. 509,40 eur), ktorý predstavuje konečný stav z vyúčtovania zálohových platieb za služby spojené s užívaním jej bytu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu za obdobie 01.01.2008 do 31.12.2008. Pre posúdenie opodstatnenosti nedoplatku vo vyúčtovaní vo výške 324,07 eur (t. j. čiastky, ktorá je predmetom žalobného návrhu), uviedla, že ide o čiastku, ktorou bol pôvodný nedoplatok vyúčtovania za rok 2008 redukovaný o preplatky z vyúčtovaní za roky 2007, 2009 a 2010 uvádzajúc výpočet: 509,40 - 4,57 - 128,45 - 52,31 = 324,07 eur.

39. So závermi znaleckého posudku Ing. Dáši Koraušovej sa stotožnil žalobca, avšak nesúhlasila s nimi žalovaná vznesením viacerých námietok obsiahnutých v jej podaniach a vyjadreniach v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaná namietala, že znalecký posudok nezodpovedal otázky uložené súdom žiadajúc vypracovanie kontrolného znaleckého posudku.

40. Znalkyňa Ing. Dáša Koraušová vo vyjadrení k otázkam žalovanej k jej znaleckému posudku (č. I. 364 - 366 a č. I. 381 - 382 spisu), zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku. K návrhu žalovanej, aby doplnila znalecký posudok o výpočet nákladov na teplo pre ÚK a prípravu TÚV v súlade s § 17 ods. 4 písm. b), e) zákona č. 657/2004 Z. z., teda podľa konkrétnych faktúr vystavených Bratislavskou teplárenskou spoločnosťou, a. s. za rok 2008, za ktoré žalobca zaplatil sumu 1.187.616,74 Sk a nie, ako uvádza žalobca pri rozpočítavaní nákladov, sumu 1.206.710,78 Sk, znalkyňa Ing. Dáša Koraušová uviedla, že jej úlohou nebolo stanoviť výpočet nákladov na teplo pre ÚK a prípravu TÚV v súlade s § 17 ods. 4 písm. b), e) zákona č. 657/2004 Z. z. Dodala, že k znaleckému skúmaniu bola ustanovená ako znalec z odboru Ekonomía a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling, a nie ako znalec z niektorého z energetických odvetví. Zároveň uviedla, že pri rozpočítavaní nákladov mohol žalobca vychádzať z konkrétnych faktúr, a teda zo sumy 1.206.710,78 Sk, z ktorých však bolo zaplatených len 1.187.616,74 Sk. K otázke žalovanej, aby v súlade s prvou otázkou (prvým bodom) určila výšku reálnych nákladov na byt č. 6 v roku 2008, po zohľadnení konkrétnych faktúr predložených dodávateľom tepla, ako aj iných daňových dokladov, podkladov a príloh založených v spise a námietok žalovanej, znalkyňa uviedla, že uvedený prepočet sa dá vykonať až po oboznámení sa s konkrétnymi novými podkladmi a prílohami. Zároveň podotkla, že dáva na zváženie aj možnosť pribratia znalca z iného odvetvia. Žalovaná žiadala znalkyňu o vyjadrenie sa k skutočnosti, z akého dôvodu kontrolu vyúčtovania nákladov za byt č. 6 vykonala len na základe žalobcom vypočítaných údajov, a to opravného vyúčtovania zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu a spoločných častí a zariadení domu, a nevykonala kontrolu na základe dodávateľských faktúr vystavených dodávateľom tepla koncovému odberateľovi (žalobcovi). Znalkyňa sa vyjadrila, že kontrolu vyúčtovania nákladov za byt žalovanej vykonala na základe žalobcom vypočítaných údajov, ale aj iných relevantných podkladov, ktoré mala v podkladových materiáloch k dispozícii, napr. Stanovy spoločenstva GAJOBYT. Uviedla, že za uplatnenie pravidiel rozpočítavania v zmysle § 17 ods. 4 písm. b) a e) zákona č. 657/2004 Z. z. zodpovedá vyúčtovateľ a v konečnom dôsledku aj spoločenstvo ako také, keďže malo mať správnu metodiku prepočtu premietnutú vo svojich vnútorných predpisoch. Záverom dodala, že nie je znalcom z odvetvia Tepelná energetika, a preto predmetný zákon ani neuviedla v rámci použitých predpisov a literatúre, t. j. v bode 1.7. znaleckého posudku.

41. Keďže podľa záväzného právneho názoru odvolacieho súdu znalecký posudok má pre rozhodnutie v danej veci zásadný význam, je vyjasnenie námietok vznesených proti nemu žalovanou podstatné pre rozhodnutie veci samej. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že znalecký posudok Ing. Dáši Koraušovej nie je dostatočným podkladom pre rozhodnutie v danej veci. Toto zistenie vyplýva zo samotných písomných vyjadrení znalkyne Ing. Dáši Koraušovej k otázkam žalovanej k jej znaleckému posudku, ktorá v písomnom vyjadrení zo dňa 24.11.2017, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 01.12.2017 (č. I. 364 - 366 spisu), a následne v písomnom vyjadrení zo dňa 24.05.2018, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 29.05.2018 (č. I. 381 - 382 spisu), ktorým potvrdila správnosť predchádzajúceho písomného vyjadrenia zo dňa 24.11.2017, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 01.12.2017 (č. I. 364 - 366 spisu), uviedla, že dáva na zváženie aj možnosť pribratia znalca z iného odvetvia, pretože bola k znaleckému skúmaniu ustanovená ako znalec z odboru Ekonomía a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling, a nie ako znalec z niektorého z energetických odvetví, napr. znalec z odvetvia Tepelná energetika (viď vyjadrenie znalkyne k otázkam č. 1, č. 2, č. 6 a/ v jej písomnom vyjadrení zo dňa 24.11.2017, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 01.12.2017 /č. I. 364 - 366 spisu/), čím samotná súdom ustanovená znalkyňa Ing. Dáša Koraušová potvrdila správnosť jednej z námietok vznesených žalovanou voči znaleckému posudku Ing. Dáši Koraušovej, ktorou žalovaná namietala pochybenie súdu prvej inštancie, ktorý nesprávne nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou s iným odborným zameraním, a to z odboru Ekonomía a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling, pričom správne mal ustanoviť znalca z odboru Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia. Rešpektujúc záväznosť právnych názorov odvolacieho súdu, ktorý vzhliadol, okrem dôvodnosti už uvedenej námietky žalovanej proti znaleckému posudku Ing. Dáši Koraušovej, aj dôvodnosť ďalšej námietky žalovanej proti tomuto znaleckému posudku, a to, že so závermi znaleckého posudku Ing. Dáši Koraušovej

nemožno súhlasiť, pretože znalkyňa Ing. Dáša Koraušová podala posudok, v ktorom sa obmedzila na matematický výpočet, ktorý dokázal len to, že žalobcom nesprávne čísla sú matematicky správne spočítané, konštatuje aj súd prvej inštancie, že dôvodnosť oboch týchto námietok žalovanej vyraduje znalecký posudok Ing. Dáši Koraušovej z výsledku, že je dostatočným podkladom pre rozhodnutie v danej veci.

42. Znalkyňa Ing. Dáša Koraušová bola súdom ustanovená, aby primárne vyriešila otázku, či žalobca správne účtoval spotrebu tepla a teplej vody. Súd na pojednávaní konanom dňa 09.01.2014 uznesením o odročení pojednávania, okrem iného, uložil žalobcovi predložiť vyúčtovacie faktúry za dodávku tepla a teplej vody za rok 2008 a ostatné dodávateľské faktúry za odvoz odpadu, vody a upratovanie (č. l. 97 spisu). Z obsahu znaleckého posudku Ing. Dáši Koraušovej vyplýva, že znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku ako podklad pri jeho vypracovaní neprihliadala na dodávateľské faktúry, nezohľadnila ich, pričom tieto boli súčasťou spisového materiálu (č. l. 143 - 208 spisu), ktorý bol znalkyni zaslaný, a teda mala tieto faktúry k dispozícii. Znalecký posudok Ing. Dáši Koraušovej nedáva odpoveď na primárnu a podstatnú skutočnosť, ktorou je to, či žalobca správne účtoval spotrebu tepla a teplej vody.

43. Súkromný znalecký posudok je znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd (§ 209 ods. 1 CSP). Keďže žalovaná preložila znalecký posudok Ing. Zuzany Trubačovej ako súkromný znalecký posudok, ktorý má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, postupoval súd pri vykonávaní tohto dôkazu akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca (§ 209 ods. 2 CSP).

44. Zadávatelom znaleckého posudku Ing. Zuzany Trubačovej bola žalovaná a predmetom znaleckého skúmania bolo posúdenie správnosti rozúčtovania dodávky Tepla, TÚV a SV (vodné, stočné) na byt č. X na 2. poschodí v R.-R. bytového domu na I. Z.. Č.. XX v R., vlastníčkou ktorého je B.. K. R. za rok 2008. Úlohou znalkyne bolo na základe predložených daňových dokladov (dodávateľských faktúr - Bratislavská teplárenská, a. s. a BVS, a. s.) zodpovedať na 4 zadané otázky a vypracovať znalecký posudok v zmysle § 209 CSP (súkromný znalecký posudok). Podkladmi na vypracovanie znaleckého posudku Ing. Zuzany Trubačovej boli: Objednávka na vypracovanie znaleckého posudku zo dňa 10.04.2019, Opravné vyúčtovanie zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008 - Spoločenstvo GAJOBYT, Gajova 11, 811 09 Bratislava, zo dňa 12.10.2011, faktúry za dodávku tepla a TÚV od Bratislavskej teplárenskej, a. s., Bratislava, za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008, faktúry za dodávku SV (vodné, stočné) od BVS, a. s., Bratislava, za rok 2008, zákon č. 630/2005 Z. z., zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, vyhláška MS SR č. 490/2004 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, vyhláška MS SR č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, vyhláška MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Odpoveď znalkyne Ing. Zuzany Trubačovej na otázku č. 1, ktorá znela: "Aké mali byť reálne náklady na byt č. X na 2. poschodí v R.-R. bytového domu na I. Z.. Č.. XX H. Bratislave - vlastníčkou bytu je B.. K. R. za rok 2008?", bola: "Náklady na dodávku energií pre byt č. X v R.-R. pre vlastníčku B.. K. R. za rok 2008: Teplo ÚK: 18120,55 Sk = 301,49 €, Teplo TÚV spotrebná zložka: 1198,30 Sk = 39,78 €, Teplo TÚV základná zložka: 383,25 Sk = 12,72 €, SV na ohrev TÚV: 461 Sk = 15,30 €, SV (vodné, stočné): 504,79 Sk = 16,76 €". Odpoveď znalkyne Ing. Zuzany Trubačovej na otázku č. 2, ktorá znela: "Vyjadriť sa k správnosti "Vyúčtovania zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu, spol. častí domu a spol. zariadení domu za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008" spracované predsedom Spoločenstva vlastníkov bytov a NP B.. V. L. a vyjadriť sa, či mohli na predmetnom byte takéto náklady vzniknúť.", bola: "Z dokladu predloženého zadávateľkou znaleckého posudku ako "Opravné vyúčtovanie zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu, spol. častí doma a spol. zariadení domu za obdobie 01.01.2008 - 31.12.2008 bolo vykonané v rozpore s platnou legislatívou a to vyhl. 630/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu TÚV a rozpočítavanie množstva dodaného tepla. Z povahy veci je mimo rozumnú pochybnosť, že náklady ktoré boli rozúčtované v rozpore s platnou vyhl. 630/2005 Z. z. nezodpovedali skutočným nákladom.". Odpoveď znalkyne Ing. Zuzany Trubačovej na otázku č. 3, ktorá znela: "Vyjadriť sa k opodstatnenosti nedoplatku vo vyúčtovaní vo výške 324,07 € za rok 2008.", bola: "Vyčíslenie rozdielu z vyúčtovania za rok 2008 v neprospech vlastníčky bytu č. X v R.-R. bytového domu na I. Z.. Č.. XX v R. B.. K. R.: Teplo ÚK rozdiel v neprospech vlastníčky bytu: 2461,63

Sk = 81,71 €, Teplo TÚV spotrebná zložka rozdiel v neprospech vlastníčky bytu: 1481,36 Sk = 49,17 €, Teplo TÚV základná zložka rozdiel v neprospech vlastníčky bytu: 387,33 Sk = 12,85 €, SV (vodné, stočné), pitná voda v neprospech vlastníčky bytu: 95,93 Sk = 3,18 €. Celkový rozdiel z vyúčtovania energií za rok 2008 v neprospech vlastníčky bytu: 146,91 €. Na základe vyššie uvedeného rozdielu v vyúčtovania energií za rok 2008 je nedoplatok, ktorý bol vyčíslený vo vyúčtovaní v sume 324,07 € za rok 2008 irelevantný.". Odpoveď znalkyne Ing. Zuzany Trubačovej na otázku č. 4, ktorá znela: "V prípade, že zistíte z predložených dokladov, že žalobca porušil predpis, žiadame uviesť, ktorý predpis - ustanovenie porušil.", bola: "Žalobca porušil vyhl. 630/2005 Z. z. pravidiel rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a množstva dodaného tepla.". Záver znaleckého posudku Ing. Zuzany Trubačovej bol, že celkový rozdiel z vyúčtovania energií za rok 2008 v neprospech vlastníčky bytu je 146,91 eur.

45. Znalecký posudok Ing. Zuzany Trubačovej, ako jeden z dôkazných prostriedkov (§ 187, § 209 CSP) súd síce hodnotil ako každý iný dôkaz podľa § 191 CSP, s tým rozdielom (čím sa líši od iných dôkazov), že odborné závery v ňom uvedené nepodliehali hodnoteniu súdom. Súd hodnotil presvedčivosť posudku čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie záverov znaleckého posudku a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Z tohto hodnotenia súd vyvodil, že závery znaleckého posudku Ing. Zuzany Trubačovej sú náležite odôvodnené; je v ňom prihladnuté k všetkým skutočnostiam, s ktorými sa bolo treba vysporiadať; jeho závery nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov a jeho odôvodnenie zodpovedá pravidlám logického myslenia.

46. Súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, vznesenú advokátom žalobcu na pojednávaní dňa 12.04.2024, že súkromný znalecký posudok predložený v konaní žalovanou, neobsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Znalecký posudok Ing. Zuzany Trubačovej, predložený v konaní žalovanou ako súkromný znalecký posudok podľa ustanovenia § 209 CSP, obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Táto doložka je jeho obsahom na strane 10 tohto súkromného znaleckého posudku (č. l. 454 spisu).

47. Napriek tvrdeniu advokáta žalobcu na pojednávaní dňa 12.04.2024, že výsledkom predmetného znaleckého posudku je záver, že žalobca spôsobil celkový rozdiel vo vyúčtovaní v neprospech žalovanej vo výške 146,91 eur, advokát žalobcu následne bez vysvetlenia dôvodov s logickým pochopom tvrdil, že tento rozdiel znamená, že mal byť nedoplatok žalovanej ešte o sumu 146,91 eur vyšší. Súd ozrejmuje, že zo záveru znaleckého posudku Ing. Zuzany Trubačovej vyplýva preplatok žalovanej voči žalobcovi v sume 146,91 eur (t. j. žalobca by mal žalovanej vrátiť sumu 146,91 eur), a nie nedoplatok žalovanej voči žalobcovi v sume 146,91 eur, o ktorú sumu dokonca tvrdil advokát žalobcu, že by mal byť nedoplatok uplatnený žalobou navýšený.

48. Keďže z vykonaného dokazovania mal súd zo záveru znaleckého posudku Ing. Zuzany Trubačovej za preukázaný celkový rozdiel z vyúčtovania energií za rok 2008 v neprospech žalovanej v sume 146,91 eur, konštatoval nedôvodnosť žalobou uplatneného nároku na zaplatenie sumy 219,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 324,07 eur od 31.12.2011 do 23.01.2014 a s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 219,93 eur od 24.01.2014 do zaplatenia, ktorý zostal predmetom sporu po právoplatnosti Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/75/2020-531 zo dňa 30.11.2022, právoplatného dňa 26.01.2023.

49. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 12.04.2024 súd rozhodol podľa § 185 ods. 1 CSP, že nevykoná dôkaz navrhnutý žalovanou, t. j. že nenariadi kontrolné znalecké dokazovanie znalkyňou Ing. Zuzanou Trubačovou, znalcom z odboru Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, z dôvodu, že žalovaná sama v rámci odvolacieho konania (vo forme prílohy k Odvolaniu žalovaného proti rozsudku sp. zn. 4C 199/2012 zo dňa 27.05.2019 /č. l. 414 - 433/) predložila Znalecký posudok č. 1/2019 zo dňa 17.04.2019 vypracovaný Ing. Zuzanou Trubačovou, znalcom z odboru Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, pre žalovanú ako zadávateľku vo veci posúdenia správnosti rozúčtovania dodávky Tepla, TÚV a SV (vodné, stočné) na byt č. X na 2. poschodí v R.-R. bytového domu na I. Z. Č. XX H. R., vlastníčkou ktorého je B. K. R., za rok 2008 (č. l. 417 - 428, tiež č. l. 448 - 454), ako súkromný znalecký posudok v zmysle ustanovenia § 209 CSP, ktorý odvolací súd nevykonal v rámci odvolacieho konania dôvodiac tým, že na ďalšiu argumentáciu odvolateľky, už nespôsobilí ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací

súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou (bod 30. veta posledná odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu č. I. 531 - 538). Súd tiež uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 12.04.2024 rozhodol podľa § 185 ods. 1 CSP, že nevykoná dôkaz navrhnutý žalovanou - výsluch znalkyne Ing. Zuzany Trubačovej, znalca z odboru Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, ktorá vypracovala Znalecký posudok č. 1/2019 zo dňa 17.04.2019, predložený žalovanou ako súkromný znalecký posudok v rámci odvolacieho konania, za účelom, ako ho prezentoval advokát žalovanej na pojednávaní dňa 12.04.2024, ak by si súd osvojil názor znalkyne Ing. Dáši Koraušovej, ktorej znalecký posudok považovala žalovaná na matematickú súhrnu nesprávnych čísel, a to z dôvodu, že považoval výsluch znalkyne Ing. Zuzany Trubačovej za nadbytočný vzhľadom na to, že z doteraz vykonaného dokazovania mal súd za dostatočne preukázaný skutkový stav veci, najmä zo žalovanou v spore produkovaného dôkazu - Znaleckého posudku č. 1/2019 zo dňa 17.04.2019 vypracovaného Ing. Zuzanou Trubačovou, znalkyňou z odboru Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia.

50. Odkazujúc na výsledok o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku na zaplatenie sumy 219,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 324,07 eur od 31.12.2011 do 23.01.2014 a s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 219,93 eur od 24.01.2014 do zaplatenia, ktorý zostal predmetom sporu po právoplatnosti Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/75/2020-531 zo dňa 30.11.2022, právoplatného dňa 26.01.2023 (č. I. 531 - 538), súd žalobu zamietol tak, ako je uvedené v I. výroku enunciatu rozsudku.

II.

51. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol súd v II. výroku enunciatu rozsudku podľa § 396 ods. 1, ods. 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

52. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

56. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

57. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

58. Citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V danom prípade žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 104,14 eur po otvorení pojednávania písomným podaním nazvaným "Čiastočné späťvzatie návrhu" zo dňa 19.03.2014, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 24.03.2014 (č. I. 210 spisu) z dôvodu, že žalovaná dňa 23.01.2014 vykonala úhradu v sume 450,00 eur, pričom určila, že predmetná úhrada sa má použiť na "VYSPORIADANIE MESAČNÝCH ZÁLOH ZA ROK 2012 A 2013". Keďže nedoplatok žalovanej z vyúčtovania za rok 2012 predstavoval sumu 72,24 eur a nedoplatok z vyúčtovania žalovanej za rok 2013 činil sumu 216,00 eur, započítal žalobca sumu 288,24 eur (72,24 eur + 216,00 eur) na úhrady nedoplatkov na zálohách za roky 2012 a 2013 tak, ako to určila žalovaná. Keďže žalovaná neurčila, spôsob, akým sa má započítať zvyšná časť úhrady zo dňa 23.01.2014, t. j. suma 161,76 eur (450,00 eur mínus 288,24 eur), započítal žalobca svojvoľne sumu 161,76 eur tak, že sumu 18,00 eur započítal na úhradu nedoplatku na zálohách za obdobie 01/2014, sumu 39,62 eur započítal na

úhradu nedoplatkov na platbe do fondu opráv a údržby za montáž vodomero v byte, a sumu 104,14 eur na čiastočnú úhradu nedoplatku, ktorý si žalobca uplatnil v predmetnom spore v sume 324,07 eur. Žalovaná síce so vzatím žaloby späť v časti o zaplatenie 104,14 eur súhlasila v písomnom podaní zo dňa 14.04.2014, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 15.04.2014, v ktorom ale zároveň uviedla, že napriek súhlasu naďalej trvá na nedôvodnosti žaloby na úhradu nedoplatku v sume 324,07 eur v celom rozsahu (č. I. 216 spisu). Nakoľko žalovaná v prílohe tohto podania s názvom "Vyjadrenie odporkyne k čiastočnému späťvzatiu návrhu" (č. I. 217 spisu) výslovne uviedla na margo svojvoľného započítania sumy 104,14 eur žalobcom na čiastočnú úhradu nedoplatku, ktorý si žalobca uplatnil v predmetnom spore v sume 324,07 eur, že: "Nedoplatok vo výške 324,07 eur je predmetom súdneho sporu. Nie som ochotná uhradiť žiadnu čiastočnú úhradu navrhovateľovi do rozhodnutia súdu.", a žalobca ani netvrdil, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania v časti o zaplatenie 104,14 eur (keďže uhradila žalobcovi sumu 450,00 eur dňa 23.01.2014, tzn. po začatí predmetného konania, ktoré začalo doručením žaloby dňa 31.05.2012) a nežiadal priznať mu, ako protistrane, náhradu trov konania, nemožno pripočítať procesné zavinenie zastavenia konania v časti o zaplatenie 104,14 eur (prvý výrok enunciatu Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-405 zo dňa 28.03.2019 v znení Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-513 zo dňa 21.02.2020 a Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-523 zo dňa 15.05.2020, ktorým súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 104,14 eur zastavil - tento prvý výrok enunciatu tohto rozsudku nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.219 v spojení s opravným uznesením č. I. 513 a opravným uznesením č. I. 523) žalovanej, ale žalobcovi. Navyše, prihliadnuc na Čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku, bolo by pripísanie procesného zavinenia zastavenia konania v časti o zaplatenie 104,14 eur žalovanej nenáležité už len z dôvodu, že vykonaným dokazovaním bol zistený preplatok žalovanej voči žalobcovi v sume 146,91 eur, čo znamená, že žalobca by mal žalovanej vrátiť sumu 146,91 eur. Úspešnej žalovanej teda vznikol nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v tejto časti voči neúspešnému žalobcovi. Tento úspech žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie je zároveň neúspechom žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie.

59. Žalovaná mala v konaní pred súdom prvej inštancie vo veci plný úspech, keďže súd prvej inštancie v Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-405 zo dňa 28.03.2019 v znení Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-513 zo dňa 21.02.2020 a Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-523 zo dňa 15.05.2020, vo zvyšku žalobu zamietol (zamietol ju vo zvyšku úroku z omeškania - viď bod 9.5. veta posledná odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa č. I. 405) v treťom výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorý nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.219 v spojení s opravným uznesením č. I. 513 a opravným uznesením č. I. 523), a súd prvej inštancie v ďalšom konaní (po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom súdu prvej inštancie) v I. výroku tohto rozsudku žalobu zamietol, t. j. zamietol ju v žalobou uplatnenom nároku na zaplatenie sumy 219,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 324,07 eur od 31.12.2011 do 23.01.2014 a s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 219,93 eur od

24.01.2014 do zaplatenia, ktorý zostal predmetom sporu po právoplatnosti Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/75/2020-531 zo dňa 30.11.2022, právoplatného dňa 26.01.2023.

60. V odvolacom konaní bola žalovaná taktiež plne úspešná, keďže Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/75/2020-531 zo dňa 30.11.2022, právoplatným dňa 26.01.2023 (č. I. 531 - 538), Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalovanej proti druhému výroku (vyhovujúcemu výroku) a štvrtému výroku (súvisiacemu výroku o náhrade trov konania) enunciatu Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-405 zo dňa 28.03.2019 v znení Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-513 zo dňa 21.02.2020 a Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-523 zo dňa 15.05.2020 zrušil Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-405 zo dňa 28.03.2019 v znení Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-513 zo dňa 21.02.2020 a Opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 4C/199/2012-523 zo dňa 15.05.2020 vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 219,93 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 324,07 eur od 31.12.2011

do 23.01.2014, s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 219,93 eur od 24.01.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (t. j. vo vyhovujúcom druhom výroku enunciatu rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 405 v znení opravného uznesenia č. I. 513 a opravného uznesenia č. I. 523) a vo výroku o náhrade trov konania (t. j. v štvrtom výroku rozsudku súdu prvej inštancie č. I. 405 v znení opravného uznesenia č. I. 513 a opravného uznesenia č. I. 523) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

61. Plný úspech žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní je zároveň plným neúspechom žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní. Keďže žalovaná mala v konaní pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní vo veci plný úspech, vznikol jej nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal v konaní pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní, v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100%. Súd preto priznal žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100% v II. výroku enunciatu rozsudku.

62. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s citovaným ustanovením § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti I. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti II. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).